

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **xxxx**
zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Oswaldem
sídlem Bílkova 132/4, Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**
sídlem Karmelitská 529/5, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 4. 7. 2020, č. j.: MSMT-6553/2020-4

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobkyně napadla shora uvedené správní rozhodnutí, kterým byl zamítnut její rozklad proti rozhodnutí ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (dále také jen obecně „*ministerstvo*“, pokud je v textu nutné zdůraznit jednotlivé správní úřady). Ve správním řízení byla pravomocně zamítnuta žádost žalobkyně o uznání kvalifikace pro výkon regulovaného povolání učitelky prvního stupně základní školy a učitelky mateřské školy v České republice ve formě pracovněprávního vztahu. Podstata sporu spočívá v tom, zda je uznatelná odborná kvalifikace žalobkyně získané v jiném členském státě Evropské unie, a to v Polské republice (titul magistra v oboru Pedagogika, vydaného dne 20. 2. 2018

Vysokou školou manažerskou ve Varšavě) podle ust. § 6 odst. 1 a § 7 odst. 1 zákona č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „*zákon o pedagogických pracovnících nebo zákon*“). Vysoká škola manažerská ve Varšavě nedisponovala oprávněním Ministerstva vědy a vysokého školství Polské republiky, což ministerstvo zjistilo dne 19. 12. 2018 od polské Národní agentury akademické výměny.

[2] Žalobkyně v žalobě nejprve poměrně obsáhle popisuje průběh správního řízení. V konkrétních žalobních bodech proti napadenému rozhodnutí namítá, že žalovaný nedodržel zásady správního řízení podle ust. § 2 až 8 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*správní řád*“), tato zákonná ustanovení cituje. Konkrétně uvádí, že došlo k její diskriminaci, která se opírala o doporučení ministryně školství, mládeže a tělovýchovy, a získala vzdělání v jiném členském státě Evropské unie. Tvrdí, že v průběhu řízení nevyplynul jediný věcný nedostatek, který by jí v uznání této kvalifikace bránil, když žalovaný za tento důvod uvádí to, že výuka probíhala především v českém jazyce. Za neodůvodněný považuje závěr, že uznáním kvalifikace by mohla být nedostatečná odborná kvalifikace. Znovu namítá, že chybí úvaha, proč vzdělání v českém jazyce není dostatečné.

[3] Žalovaný s podanou žalobou věcně nesouhlasil a navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou. S uznáním studia se spojuje materiální podmínka (studium je svým obsahem obdobné studijnímu programu v České republice), a formální podmínka (je poskytováno k tomu oprávněnou institucí). Obsahovou náplň nebylo nutné posuzovat, neboť nebyla splněna formální podmínka.

[4] V odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou uvedeny obdobné okolnosti, jako ve vyjádření.

[5] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „*s.ř.s.*“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[6] V posuzované věci k první části žaloby soud uvádí, že ta je natolik obecná, že k jejímu obsahu nelze zaujmout konkrétnější stanovisko. Tato část žaloby pouze cituje základní zásady správního řízení podle správního řádu, neuvádí však, která z nich byla konkrétně porušena a jaký to má vliv na rozhodovací důvod. Za tohoto stavu soud těžko může takto obecné citace nějak posuzovat.

[7] V konkrétnější části žaloby žalobkyně namítá okolnosti a skutečnosti, které nejsou pro rozhodnutí věci podstatné, a je patrné, že vytrhuje z odůvodnění marginální skutečnosti, které reagují na její stanovisko ve správním řízení a v podaném rozkladu. Podle názoru soudu je podstatným rozhodovacím důvodem zjištění, zda žalobkyní předložený diplom osvědčuje její odbornou kvalifikaci, což popřelo příslušné polské vyjádření o vzdělání na této škole. Tím nebyla splněna základní zákonná podmínka pro uznání kvalifikace, a další úvahy na tomto závěru již nic nemohou změnit, a to ani poukazem na tvrzené porušení základních zásad správního řízení. Ve správním řízení tak

nebylo posuzováno, v jakém jazyce probíhalo studium či jak je obsah tohoto studia srovnatelný s naší právní úpravou, ale skutečnost, že předložený diplom nelze uznat jako rovnocenný, což plyne ze stanoviska příslušného polského úřadu. Jakékoliv jiné úvahy jsou pro posouzení věci za této situace nepodstatné.

[8] Soud pak ani neuznal velmi obecnou námitku diskriminace, která není blíže rozvedena, co by mělo za diskriminaci být považováno. Pokud žalobkyně poukazuje na doporučení ministryně školství, mládeže a tělovýchovy, pak v žalobě vůbec neuvádí, o jaký dokument by se mělo jednat (není ani v obsahu správního spisu a ve správním řízení žalobkyně rovněž setrvala u svého obecného tvrzení), a jaký by měl mít vztah k rozhodovacímu důvodu uvedenému výše.

[9] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[10] Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 17. března 2022

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu